

Els moviments per repensar el consum guanyen terreny

Mil milions de productes

Components electrònics de segona mà d'un establiment de Singapur

Malgrat que els darrers mesos poden fer creure tot el contrari, cada cop més persones participen en grups i xarxes per un consum responsable. Freecycle és un exemple paradigmàtic d'aquesta tendència. És una iniciativa que va néixer als EUA i que avui s'estén arreu del món.

Albert Punsola

albertpv@auna.com

► Dins el ja clàssic eslògan reduir, reutilitzar i reciclar, el darrer concepte, el reciclatge, és aquell del qual s'ha fet sempre més publicitat. Sembla, que les idees de consumir menys i no llençar les coses amb facilitat hagin patit un cert oblit. Tanmateix, la reducció del consum i el fet de donar nova vida als objectes que no volem són dues bones maneres de no carregar-ho tot en el compte del reciclatge, una activitat positiva però que té els seus costos.

L'any 2003 va néixer a Tucson, Arizona, la Freecycle Network. Ho va fer amb una idea tan senzilla com efectiva: allò que és una nosa per a algú pot esdevenir un tresor per a algú altre. El que va començar com una modesta xarxa local d'intercanvi ha esdevingut en tres anys i mig un moviment que

agrupa més de 3 milions de membres en gairebé 60 països del món, si bé s'organitza en comunitats locals –seguint el seu esperit inicial– que s'acosten actualment a les 4.000. Freecycle no ha arribat encara a Catalunya però sí a diversos indrets d'Espanya entre ells Madrid, el País Basc, Galícia, Múrcia i València.

El seu funcionament es basa en el fet que aquella persona que tingui un producte que no desitja pot oferir-lo per correu electrònic als membres del seu grup local de Freecycle per veure si algú està interessat en aquella oferta específica. A la inversa: qui necessiti un objecte concret pot fer-ho saber de la mateixa manera i esperar-ne una resposta. Oferidor i demandant només han de posar-se d'acord en la manera de lliurar el producte, sempre –i aquesta és una norma bàsica– de franc.

El Freecycle vol promoure les interrelacions comunitàries de manera que

les persones s'ajudin les unes a les altres i al mateix temps ajudar a trencar amb la dinàmica dominant actualment en què les coses que no fem servir –siguin útils o no– es llencen automàticament per donar pas a noves, i de vegades febrils, adquisicions.

Qüestionament de fons. L'actitud de promoure i efectuar compres desmesurades que tenen poc a veure amb les necessitats reals es veu contestada per diverses iniciatives. Les posicions van des de l'anticonsumisme radical fins a les actituds crítiques amb el consumisme, però potser més constructives, que es manifesten a favor d'un consum responsable. A Catalunya, el Centre de Recerca i Informació en Consum és una associació ciutadana fundada el 1996 que promou xerrades, publica llibres i també una revista de debat i reflexió sobre aquesta temàtica. El consum responsable completa les iniciatives de comerç just –aquestes darreres amb un matis marcadament econòmic. Ambdues iniciatives tenen en comú el fet de situar el ciutadà, o el consumidor, com un agent actiu que pren decisions en relació amb un conjunt de consideracions (justícia social, sostenibilitat, etc.) i no com un agent passiu.

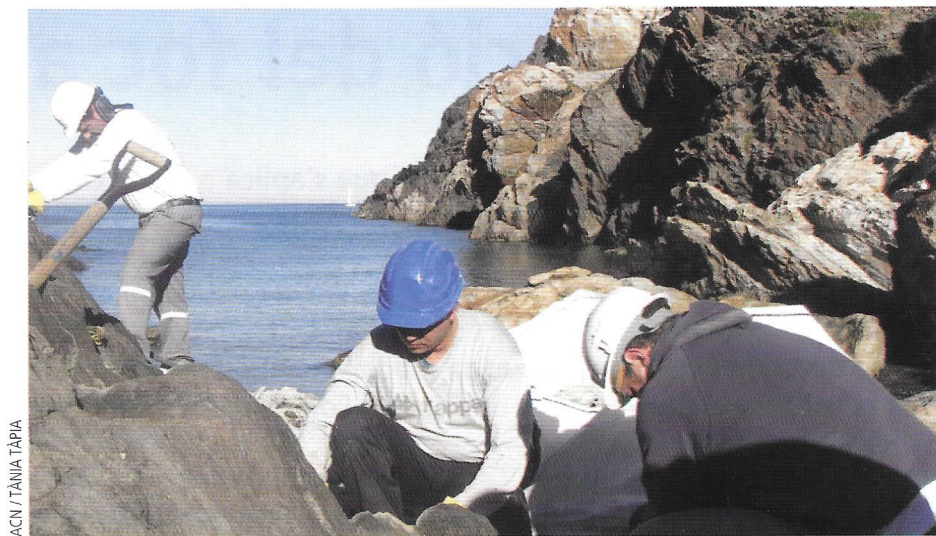
És probable que en el futur aquest conjunt de moviments ciutadans s'estenguin. El que queda per veure és l'abast de l'impacte que tindran en un món amb una economia dominada per la producció i el consum. Tot i l'empenta de moviments locals que formen part de xarxes més àmplies, com ara Freecycle, altres iniciatives, com ara el dia sense compres que se celebra al novembre a Europa, el Canadà i els Estats Units, no passen de ser un esdeveniment simbòlic. Probablement l'èxit més gran seria la progressiva penetració en el gran públic dels principis d'un consum més racional i l'abandonament, també gradual, de la cultura d'usar i llençar, tan arrelada i alhora tan perjudicial per al medi ambient. ¶

El conjunt turístic d'elit estava ubicat dins el Parc Natural del Cap de Creus

Adéu al Club Med

» El Club Méditerranée de Cadaqués, situat al Cap de Creus, va obrir les seves portes el 1962. Quaranta cinc anys després aquest conjunt turístic d'elit serà enderrocant. La recent signatura d'un protocol de col·laboració entre el Departament de Medi Ambient i Habitatge i el Ministeri de Medi Ambient ha culminat un procés iniciat amb la declaració com a Parc natural del Cap de Creus el 1998 que va situar aquesta petita ciutat de vacances en el punt de mira, a causa de la seva ubicació.

En virtut del protocol signat, el Ministeri es compromet a executar el projecte de demolició i restauració ambiental que ha acordat amb la Generalitat. Per la seva banda, el Departament de Medi Ambient i Habitatge s'encarregarà del tractament dels materials fruit de l'enderroc i altres residus que es generin en el procés i també s'implicarà en la restauració del medi. Un cop acabada aquesta fase s'i-

ACN / TÀNIA TÀPIA

Els operaris contractats per Medi Ambient han començat a retirar la plataforma de formigó de la cala Les Agulles

niciarà el procediment jurídic per integrar l'espai en la Reserva Integral Terrestre del Cap de Creus. Les dues administracions també col·laboraran en l'adequació de l'indret per a l'ús i gaudi ciutadà de manera que sigui compatible amb la seva preservació.

El Club Méditerranée va ser fundat

l'any 1950 i des d'aleshores s'ha anat expandint tot creant *resorts* de qualitat en llocs de gran bellesa i espectacularitat paisatgística. Tanmateix, en el darrer decenni el seu negoci ha declinat a causa de, entre altres factors, la gran competència que ha suposat l'expansió del turisme global. ¶

Les energies fòssils perdran pes en favor de les renovables

Nou escenari energètic per a Europa

» Dies després de la crisi originada a principis d'any pel subministrament de petroli des de Rússia i Bielorrússia, la Comissió Europea anunciava l'adopció d'un Pla Energètic per a la Unió, que destaca per la seva ambició política i també ambiental. La idea és dotar els 27 membres de la UE d'una política energètica comuna de cara a reduir la dependència exterior. En el cas de l'energia que calgui importar, la nova estratègia proposa diversificar al màxim el nombre de països proveïdors per assegurar-ne el subministrament quan hi hagi problemes en una zona concreta. Alemanya, que té actualment la presidència de torn de

la UE, s'ha mostrat d'acord amb aquesta orientació.

En el vessant ambiental, la proposta de Brussel·les suscitarà força debats en els propers mesos. D'una banda, hi ha una aposta clara per assolir un nou escenari en el qual les energies fòssils vagin perdent pes en favor de les energies renovables de manera que es puguin reduir en un 20% les emissions de gasos d'efecte hivernacle en l'horitzó 2020. Però en aquest nou context i per assolir els objectius marcats, la Comissió no renuncia a l'energia nuclear i deixa a cada Estat membre la decisió sobre el seu desmantellament o potenciació en el futur. En

qualsevol cas, subratlla la idea que si en el conjunt de la UE l'energia nuclear perd pes haurà de ser compensada amb energies no fòssils.

La nova estratègia europea situa el canvi climàtic com una prioritat de la política comunitària. El comissari responsable de política energètica, Andris Piebalgs, ha manifestat que "si adoptem ara les decisions adequades, Europa pot liderar una nova revolució industrial en el món". Una de les múltiples decisions que també s'inclouen en la proposta és la d'accelerar la interconnexió elèctrica entre Espanya i França per Catalunya. Sens dubte, un altre tema que reviurà la polèmica. ¶